Diumenge 3 (B) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Lc* 24,35-48): En aquell temps, els deixebles referiren les coses que havien succeït en el camí, i com el conegueren en la fracció del pa.

I mentre estaven parlant d'aquestes coses, ell es presentà enmig d'ells, i els digué: «La pau sigui amb vosaltres!». Contorbats i espantats, pensaven que veien un esperit. I els digué: «Per què esteu pertorbats i per què s'aixequen aquests pensaments en els vostres cors? Mireu les meves mans i els meus peus, que soc jo mateix! Palpeu-me i mireu, perquè l'esperit no té carn ni ossos com veieu que jo tinc». I havent dit això, els mostrà les mans i els peus. I a ells, encara sense creure per l'alegria i plens d'admiració, els digué: «¿Teniu alguna cosa per menjar?». I ells li oferiren un tros de peix a la brasa. I prenent-lo davant d'ells, se'l menjà.

I els digué: «Aquestes són les paraules que us he dit quan encara era amb vosaltres: que convenia que es complissin totes les coses que han estat escrites sobre mi en la Llei de Moisès i en els Profetes i en els Salms». Aleshores els obrí l'enteniment per a entendre les Escriptures. I els digué: «Així està escrit: que el Crist patiria i ressuscitaria d'entre els morts al tercer dia, i que es predicaria en el seu nom la conversió per a la remissió dels pecats a totes les nacions, començant des de Jerusalem. I vosaltres sou testimonis d'aquestes coses.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mireu les meves mans i els meus peus, que soc jo mateix!»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli encara ens situa en el diumenge de la resurrecció, quan els dos d'Emaús tornen a Jerusalem i, allí, mentre uns i altres conten que el Senyor se'ls ha aparegut, el mateix Ressuscitat s'hi fa present. La seva presència és, però, desconcertant. Per una banda provoca esglai, fins al punt que ells «pensaven que veien un esperit» (Lc 24,37) i, per l'altra, el seu cos traspassat pels claus i la llançada és un testimoni eloqüent que es tracta del mateix Jesús, el crucificat: «Mireu les meves mans i els meus

peus, que soc jo mateix! Palpeu-me i mireu, perquè l'esperit no té carn ni ossos com veieu que jo tinc» (Lc 24,39).

«Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor», canta el salm de la litúrgia d'avui. Efectivament, Jesús «els obrí l'enteniment per a entendre les Escriptures» (Lc 24,45). És del tot urgent. Cal que els deixebles tinguin una precisa i pregona comprensió de les Escriptures, ja que, en frase de sant Jeroni, «ignorar les Escriptures és ignorar Crist».

Però aquesta comprensió de la paraula de Déu no és un afer que hom pugui gestionar privadament, o amb la seva congregació d'amics i coneguts. El Senyor desclogué el sentit de les Escriptures a l'Església en aquella comunitat pasqual, presidida per Pere i els altres Apòstols, els quals reberen l'encàrrec del Mestre de «que es predicaria en el seu nom la conversió per a la remissió dels pecats a totes les nacions...» (Lc 24,47).

Per a ser testimonis, doncs, de l'autèntic Crist, és urgent que els deixebles —en primer lloc— aprenguin a reconèixer el seu Cos marcat per la passió. Precisament, un autor antic ens fa la següent recomanació: «Tothom qui sap que la Pasqua ha estat sacrificada per a ell, que entengui que la seva vida comença quan Crist ha mort per salvar-nos». A més, l'apòstol ha de comprendre intel·ligentment les Escriptures, llegides a la claror de l'Esperit de la veritat vessat sobre l'Església.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La Pasqua és per a nosaltres, la festa de les festes, la solemnitat de les solemnitats, superior no només a les festes humanes i terrenals, sinó també a les festes del mateix Crist que se celebren en el seu honor» (Sant Gregori de Nazianzè)

- «Com podem nosaltres ser testimonis de "tot això"? Només podem ser testimonis coneixent Crist i, coneixent el Crist, coneixent també Déu. És un procés existencial, és un procés de l'obertura del meu jo, de la meva transformació per la presència i la força del Crist» (Benet XVI)

- «Com? El Crist va ressuscitar amb el seu propi cos: 'Mireu les mans i els peus, que sóc jo mateix' (Lc 24,39). Però Ell no va tornar a una vida terrenal. Així, en ell, 'tots ressuscitaran amb el mateix cos que tenen ara', però aquest cos serà 'transfigurat en cos gloriós' (Fl 3,21), en 'cos espiritual' (1Co 15,44)» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 999)